Prima instanță: Judecătoria Căușeni, sediul Anenii Noi, judecător Andrei Mocanu
Dosarul nr. 2r-698/26
(2-25089718-02-2r-09042026)

D E C I Z I E

11 mai 2026 mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții de Apel Centru

În componența:
Președintele completului, judecătorul Valeriu Arhip
Judecătorii Hristina Craveț și Eleonora Badan-Melnic

examinând fără participarea părților, recursul declarat de avocatul Vitalie Malai, în interesele Nataliei Plamadeala,

împotriva încheierii Judecătoriei Căușeni, sediul Anenii Noi din 27 februarie 2026, prin care s-a respins cererea de asigurare a acţiunii,

în cauza civilă la cererea de chemare înaintată de Natalia Plamadeala către Ion Plamadeala cu privire la partajarea bunurilor imobile proprietate comună în devălmășie și acțiunea reconvențională înaintată de către Ion Plamadeala către Natalia Plamadeala cu privire la partajarea bunurilor imobile proprietate comună în devălmășie,

a c o n s t a t a t:

Circumstanțele cauzei:

La 24 iunie 2026, reclamanta Natalia Plamadeala a înaintat în instanță o cerere de chemare în judecată către Ion Plamadeala, solicitînd încetarea regimului de proprietate comună în devălmășie între foștii soți și atribuirea bunurilor imobile după cum urmează: bunul imobil cu numărul cadastral *****, cu suprafața de 0,1305 ha, în proprietatea exclusivă a pârâtului; iar bunul imobil cu numărul cadastral *****, cu suprafața de 0,1435 ha, situat în s. Puhăceni, r-nul Anenii Noi, precum și construcția cu numărul cadastral *****.01, în proprietatea exclusivă a reclamantei, cu încasarea sultei corespunzătoare și a cheltuielilor de judecată.

La 18 septembrie 2025, pârâtul Ion Plamadeala a înaintat cerere reconvențională, solicitând partajarea bunurilor imobile în sens invers, respectiv atribuirea bunului imobil cu numărul cadastral ***** în proprietatea exclusivă a reclamantei, iar bunul imobil cu numărul cadastral *****, împreună cu construcția aferentă, în proprietatea exclusivă a sa, cu încasarea sultei corespunzătoare și a cheltuielilor de judecată.

În cadrul ședinței de judecată, reprezentantul reclamantei Natalia Plamadeala, avocatul Vitalie Mălai, a înaintat un demers privind aplicarea măsurilor de asigurare a acțiunii, solicitând evacuarea pârâtului și interzicerea utilizării bunului imobil cu numărul cadastral *****, inclusiv a construcției cu numărul cadastral *****.01, obiect al litigiului.

În motivarea demersului s-a invocat, că bunul imobil este utilizat exclusiv de către pârât, care ar găzdui persoane fără vreun drept asupra imobilului aflat în litigiu, situație care, în

opinia reclamantei, ar putea afecta starea și integritatea bunului. S-a susținut, că măsura solicitată este necesară pentru conservarea bunului în starea existentă la momentul depunerii acțiunii și pentru evitarea degradării acestuia, fapt care ar putea prejudicia drepturile patrimoniale ale reclamantei în eventualitatea admiterii acțiunii.

Poziția instanței de fond:

Prin încheierea Judecătoriei Căușeni, sediul Anenii Noi din 27 februarie 2026, s-a respins cererea de asigurare a acţiunii înaintată de reprezentantului reclamantei Natalia Plamadeala, avocatul Vitalie Malai, în cadrul cererii de chemare în judecată depusă de Natalia Plamadeala către Ion Plamadeala cu privire la partajarea bunurilor imobile proprietate comună în devălmășie și acțiunea reconvențională înaintată de către Ion Plamadeala către Natalia Plamadeala cu privire la partajarea bunurilor imobile proprietate comună în devălmășie.

Solicitarea recurentului:

Nefiind de acord cu încheierea emisă, la data de 11 martie 2026 reprezentantul reclamantei Natalia Plamadeala, avocatul Vitalie Malai, a declarat recurs împotriva încheierii Judecătoriei Căușeni, sediul Anenii Noi din 27 februarie 2026, solicitând admiterea recursului, casarea încheierii primei instanțe și emiterea unei decizii, prin care să fie admisă cererea de asigurare a acțiunii.

Argumentele părților:

În motivarea recursului, reprezentantul recurentei a invocat că soluția instanței de fond este neîntemeiată și rezultă dintr-o apreciere eronată a circumstanțelor cauzei și a probelor administrate.

Astfel, instanța de fond a reținut că cererea privind aplicarea măsurilor de asigurare a acțiunii nu conține argumente și probe care să demonstreze existența unor acțiuni de rea-credință ale pârâtului, susceptibile de a crea impedimente în executarea unei eventuale hotărâri judecătorești. Or, această concluzie este contrazisă chiar de circumstanțele constatate de instanță și de pozițiile procesuale ale părților.

În acest sens, recurenta a subliniat că obiectul principal al litigiului îl constituie casa de locuit, asupra căreia ambele părți pretind atribuirea în proprietate exclusivă, cu achitarea sultei corespunzătoare. Totodată, în cadrul examinării demersului privind asigurarea acțiunii, intimatul Ion Plamadeala nu a contestat faptul, că utilizează exclusiv bunul imobil litigios și că recurenta nu are acces efectiv la acest bun, deși este coproprietar în devălmășie.

Mai mult, intimatul a confirmat că locuiește împreună cu noua sa soție în imobilul aflat în litigiu, deși aceasta nu deține nici un drept asupra bunului respectiv și dispune de un alt spațiu locativ propriu. În opinia recurentei, această situație demonstrează utilizarea exclusivă și discreționară a bunului comun de către intimat, fără acordul celuilalt coproprietar.

Recurenta a invocat prevederile art. 131 Cod de procedură civilă, potrivit cărora explicațiile unei părți, confirmate sau necontestate de partea adversă, nu necesită probe suplimentare. În acest context, se susține că instanța de fond, în mod eronat, a concluzionat asupra lipsei probelor care să justifice măsurile solicitate, în condițiile în care circumstanțele relevante au fost confirmate chiar de intimat.

Totodată, recurenta a arătat că în cadrul ședinței de judecată s-a invocat faptul că intimatul a început deja demontarea unor bunuri și instalații aferente imobilului, achiziționate din

mijloacele comune ale foștilor soți, ceea ce indică existența unui risc real de diminuare a valorii bunului litigios și de deteriorare a stării acestuia.

În opinia recurentei, instanța de fond a ignorat faptul că bunul imobil este folosit exclusiv de către intimat, care permite accesul și utilizarea acestuia de către terțe persoane fără acordul coproprietarului devălmaș, situație ce justifică necesitatea aplicării măsurilor de asigurare în scopul conservării bunului până la soluționarea definitivă a litigiului.

Recurenta a mai invocat prevederile art. 174 Cod de procedură civilă, potrivit cărora măsurile de asigurare a acțiunii pot fi dispuse în orice fază a procesului, atunci când neaplicarea acestora ar putea face imposibilă sau dificilă executarea unei eventuale hotărâri judecătorești.

În acest context, se susține că instanța de fond nu a dat eficiență scopului măsurilor asigurătorii, și anume conservarea situației de fapt existente și prevenirea producerii unor prejudicii ireparabile ori a imposibilității executării unei hotărâri favorabile recurentei.

Prin urmare, recurenta consideră că sunt întrunite condițiile prevăzute de lege pentru aplicarea măsurilor de asigurare solicitate, iar respingerea demersului reprezintă rezultatul unei aprecieri incomplete și superficiale a circumstanțelor cauzei.

La cererea de recurs reprezentantul intimatului Ion Plamadeala, avocatul stagiar Eugen Popovici a prezentat referința, prin care și-a exprimat dezacordul cu argumentele expuse în cererea de recurs, solicitînd respingerea acesteia ca fiind neîntemeiată.

Termenul de declarare a recursului:

Conform art. 425 Cod de procedură civilă, termenul de declarare a recursului împotriva încheierii este de 15 zile de la comunicarea încheierii.

Din actele cauzei Colegiul judiciar a constatat, că încheierea contestată a fost emisă la data de 27 februarie 2026, iar cererea de recurs a fost înregistrată la 11 martie 2026. Astfel, Colegiul conchide că recursul a fost depus în interiorul termenului legal.

Aprecierea instanței de recurs:

Analizând legalitatea și temeinica încheierii atacate, prin prisma argumentelor invocate de participanții la proces și a materialelor din dosar, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții de Apel Centru consideră că, recursul este neîntemeiat şi urmează a fi respins, reieșind din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 426 alin. (3) Cod de procedură civilă, recursul împotriva încheierii se examinează în termen de 2 luni într-un complet din 3 judecători, pe baza copiei certificate sau electronice a dosarului, pe baza recursului şi a referinței la recurs, fără examinarea admisibilității şi fără participarea părţilor.

În baza art. 427 lit. a) Cod de procedură civilă, instanța de recurs, după ce examinează recursul împotriva încheierii, este în drept să respingă recursul și să mențină încheierea.

Potrivit art. 174 Cod de procedură civilă, la cererea participanților la proces, judecătorul sau instanţa dispune în aceeaşi zi aplicarea sau neaplicarea măsurilor de asigurare a acțiunii. Asigurarea se admite în orice fază a procesului pînă la etapa în care hotărârea judecătorească devine definitivă, în cazul în care neaplicarea măsurilor de asigurare a acţiunii ar face imposibilă executarea hotărârii judecătorești.

În temeiul art. 175 alin. (1) lit. b) Cod de procedură civilă, în vederea asigurării acţiunii, judecătorul sau instanţa este în drept să interzică pîrîtului săvîrşirea unor anumite acte.

În conformitate cu art. 177 alin. (1) Cod de procedură civilă, în cererea de asigurare a acțiunii se indică motivele și circumstanțele pentru care se solicită asigurarea acțiunii.

În acest context Colegiul notează că, asigurarea acțiunii civile constă dintr-o totalitate de măsuri silite temporare, dispuse de către judecător sau instanța de judecată la solicitarea părții interesate, menite să garanteze executarea efectivă a unei hotărâri judecătorești definitive și aceste măsuri au următoarele particularități: sunt urgente; au un caracter temporar; au drept scop apărarea drepturilor patrimoniale ale solicitantului; urmează să fie în concordanță cu obiectul acțiunii.

Indiferent de forma aplicabilă, măsura asiguratorie ține de substanța obiectului acțiunii, judecătorul urmând să o dispună doar în cazul în care, în mod plauzibil, se afirmă un risc al unei eventuale imposibilități de executare, sarcina probațiunii întru aplicarea măsurii de asigurare fiind pusă pe seama solicitantului, care urmează să prezinte probe pertinente și să justifice necesitatea asigurării acesteia, iar aprecierea pericolului ținut de substanța obiectului acțiunii este la latitudinea instanței de judecată.

Astfel, Colegiul subliniază că pentru a dispune aplicarea măsurilor de asigurare a acțiunii nu este suficientă acceptarea spre examinare a cererii de chemare în judecată cu caracter patrimonial, ci este necesar ca judecătorul sau instanța de judecată să stabilească, în baza probelor și argumentelor prezentate de reclamant, că neluarea unor astfel de măsuri ar putea face imposibilă executarea hotărârii judecătorești.

În această ordine de idei, Colegiul reține că stabilirea oricărei restricții față de pârât, prin măsurile de asigurare a acțiunii, se permite doar în cazuri excepționale, în baza unor temei expres prevăzute de Codul de procedură civilă.

Colegiul relevă că, la pronunțarea încheierii privind aplicarea măsurilor de asigurare sau neaplicarea acestora, judecătorul urmează să verifice: raționalitatea și temeinicia cerințelor solicitantului despre aplicarea măsurilor de asigurare; probabilitatea cauzării unui prejudiciu solicitantului în cazul neaplicării măsurilor de asigurare; dacă există pericolul in mora (pericol de dispariție, degradare, înstrăinare, risipire a bunului sau proastă administrare); asigurarea unui echilibru între părțile cointeresate; preîntâmpinarea atingerii intereselor publice sau a intereselor unor terți în cazul aplicării măsurilor de asigurare; în ce măsură modalitatea de asigurare a acțiunii solicitate este în corelație cu obiectul acțiunii înaintate și dacă aceasta va asigura realizarea de facto a scopului măsurilor de asigurare.

Din materialele cauzei s-a stabilit că, la 24 iunie 2026, reclamanta Natalia Plamadeala a depus cerere de chemare în judecată către Ion Plamadeala cu privire la partajarea bunurilor imobile proprietate comună în devălmășie, solicitând atribuirea în proprietate exclusivă a bunului imobil cu nr. cadastral ***** și a construcției amplasate pe acesta, cu încasarea sultei corespunzătoare.

Totodată, pârâtul Ion Plamadeala a înaintat cerere reconvențională prin care a solicitat atribuirea aceluiași bun în proprietatea sa exclusivă.

În cadrul examinării cauzei, reprezentantul reclamantei a solicitat aplicarea măsurilor de asigurare a acțiunii prin evacuarea și interzicerea utilizării bunului imobil litigios de către pârât și persoane terțe, invocând riscul degradării bunului și imposibilitatea executării unei eventuale hotărâri judecătorești favorabile reclamantei.

Instanța de fond, verificând situația și stare de fapt a pricinii în coraport cu cadrul legal pertinent și aplicabil speței, a respins cererea depusă de către reprezentantul reclamantei

Natalia Plamadeala, avocatul Vitalie Malai, cu privire la aplicarea măsurilor de asigurare a acțiunii, ca neîntemeiată.

La caz, instanța de recurs constată că, în motivarea soluției de respingere a cererii de asigurare a acțiunii, instanța de fond a concluzionat, că cerinţele de asigurare a acţiunii prin evacuarea pîrîtului din bunul imobil din litigiu sunt nemotivate în fapt, nefiind indicate careva motive plauzibile şi nici prezentate probe concludente,

Verificând legalitatea și temeinicia încheierii primei instanțe, prin prisma motivelor invocate de recurent și a materialelor cauzei, Colegiul conchide că soluția oferită de prima instanță este corectă.

În susținerea opiniei enunțate, Colegiul notează, că măsurile de asigurare a acțiunii au un caracter excepțional, fiind dispuse numai în situațiile în care sunt întrunite cumulativ condițiile prevăzute de lege, respectiv existența unei aparențe verosimile a dreptului pretins, demonstrarea unui risc real și actual de prejudiciere a dreptului reclamanților și posibilitatea ca, în lipsa acestor măsuri, executarea unei eventuale hotărâri judecătorești să devină imposibilă sau considerabil îngreunată.

Astfel, din analiza materialelor cauzei, Colegiul constată că instanța de fond a examinat în mod corect circumstanțele invocate de părți și a apreciat în mod just că nu sunt întrunite condițiile legale pentru aplicarea măsurilor de asigurare solicitate.

Contrar susținerilor recurentei, instanța de fond a oferit o apreciere completă și pertinentă argumentelor invocate în susținerea cererii de asigurare a acțiunii, constatând în mod întemeiat lipsa unor probe concludente care să demonstreze existența unui pericol real, iminent și obiectiv de degradare a bunului litigios ori de imposibilitate a executării unei eventuale hotărâri judecătorești.

Colegiul reține că simpla invocare a faptului, că bunul imobil este utilizat exclusiv de către intimat și de alte persoane apropiate acestuia nu poate constitui, prin sine, temei suficient pentru dispunerea evacuării sau interzicerii folosinței bunului aflat în coproprietate devălmașă. Or, măsura solicitată de recurentă presupune o ingerință semnificativă în exercitarea dreptului de folosință asupra bunului și poate fi dispusă doar în prezența unor circumstanțe excepționale, dovedite prin probe pertinente și concludente.

În speță, recurenta nu a prezentat dovezi obiective care să confirme, că intimatul ar întreprinde acțiuni concrete de deteriorare, înstrăinare sau diminuare intenționată a valorii bunului imobil. Afirmațiile referitoare la pretinsa demontare a unor bunuri ori la degradarea stării imobilului au rămas la nivel de susțineri declarative, nefiind confirmate prin înscrisuri, fotografii, rapoarte de constatare, expertize sau alte mijloace de probă admisibile.

Totodată, Colegiul notează că instituția asigurării acțiunii nu poate avea ca efect soluționarea anticipată a fondului litigiului și nici restrângerea nejustificată a exercițiului drepturilor uneia dintre părți înainte de stabilirea definitivă a drepturilor litigioase. Or, prin solicitarea evacuării și interzicerii utilizării bunului litigios, recurenta urmărește, în esență, limitarea dreptului de folosință al coproprietarului asupra bunului comun înainte de examinarea în fond a cauzei privind partajarea proprietății.

De asemenea, Colegiul apreciază ca fiind irelevante susținerile recurentei referitoare la faptul că în imobil locuiește și noua soție a intimatului, întrucât această împrejurare, în lipsa unor dovezi privind prejudicierea bunului sau afectarea posibilității executării hotărârii, nu justifică aplicarea măsurilor restrictive solicitate.

Nu poate fi reținut nici argumentul recurentei, potrivit căruia neaplicarea măsurilor solicitate ar crea riscul imposibilității executării unei eventuale hotărâri judecătorești, or obiectul litigiului îl constituie partajarea bunurilor proprietate comună în devălmășie, iar bunul litigios există în patrimoniul comun al părților, nefiind prezentate probe că acesta ar urma să fie înstrăinat, distrus sau sustras de la eventualele efecte ale hotărârii judecătorești.

Prin urmare, Colegiul concluzionează că recurenta nu a demonstrat existența unor circumstanțe concrete și excepționale care să justifice aplicarea măsurilor de asigurare solicitate, motiv pentru care soluția instanței de fond de respingere a cererii de asigurare a acțiunii este legală și întemeiată.

Din considerentele menţionate şi având în vedere faptul, că prima instanţă întemeiat a respins cererea depusă de reprezentantul reclamantei Natalia Plamadeala, avocatul Vitalie Malai, iar cererea de recurs este neîntemeiată, instanţa de recurs ajunge la concluzia de a respinge recursul declarat de către reprezentantul Nataliei Plamadeala, avocatul Vitalie Malai şi a menţine încheierea Judecătoriei Căușeni, sediul Anenii Noi din 27 februarie 2026 cu privire la respingerea cererii cu privire la asigurarea acţiunii, ca întemeiată şi legală.

În conformitate cu art. 427 lit. a) și art. 428 Cod de procedură civilă, Colegiul civil, Comercial și de Contencios Administrativ al Curții de Apel Centru,

d e c i d e :

Se respinge cererea de recurs declarată de avocatul Vitalie Malai, în interesele Nataliei Plamadeala.

Se menține încheierea Judecătoriei Căușeni, sediul Anenii Noi din 27 februarie 2026, prin care s-a respins cererea cu privire la aplicarea măsurilor de asigurare a acțiunii, în cauza civilă la cererea de chemare în judecată înaintată de Natalia Plamadeala către Ion Plamadeala cu privire la partajarea bunurilor imobile proprietate comună în devălmășie și acțiunea reconvențională înaintată de către Ion Plamadeala către Natalia Plamadeala cu privire la partajarea bunurilor imobile proprietate comună în devălmășie.

Decizia este irevocabilă din momentul emiterii.

Președintele completului,
judecătorul Valeriu Arhip

Judecătorii Hristina Craveț

Eleonora Badan-Melnic